

Domnul Trandafir - Mihail Sadoveanu

rezumat –

Naratiunea “Domnu’ Trandafir” a fost publicata prima oara în anul 1905, în revista “Albina”.

În aceasta naratiune scriitorul evoca cu nostalgie întâmplările copilariei si își aminteste chipul dascalului sau, Mihai Busuioc, supranumit si “Domnu’ Trandafir”.

În fragmentul de fata scriitorul face o caracterizare dascalului sau din care reies urmatoarele trasaturi: privirile îi scânteiau când vorbea despre stramosii nostri, era un om deosebit care îi învăta rugaciuni si cântece, îi învăta pe copii despre trecutul si vrednicia poporului nostru.

Scriitorul își aduce aminte cum dascalul sau într-o seara le-a citi povestea lui Harap-Alb, iar “glasul sau curgea domol “ basmul fermecându-i pe toti copii.

Prin comportamentul sau dascalul si-a apropiat copii, acesta devenind parintele si confidentul lor.

Într-un timp zvonindu-se ca va fi mutat în alta comuna peste Siret, elevii s-au sfatuit si au hotărât sa mearga la dascal pentru a-i spune ca pleaca si ei cu dânsul.

Dragostea pe care le-a purtat-o dascalul elevilor la facut pe acesta sa nu plece si sa ramâna împreuna cu ei pentru a-i învăta gramatica, punctuatia si învătura sufleteasca.

Titlul naratiunii este alcatuit din doua substantive : Domnu’ prin care elevii își arata respectul si admiratia, iar substantivul propriu “Trandafir” indica frumusetea si delicatetea invatatorului, dar si micii sai ghimpi.